

jk Kol2ko nas ima, u j..... te kol2ko nas ima ...jk

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2009/11/8 14:58:41

Zašto se zalažem za registraciju biraèa.

Ustav svakom državljaninu daje biraèko PRAVO. To nije i obveza.

Za konzumiranje toga prava potrebno je registrirati se.

Sudeæi po popisu biraèa u Hrvatskoj živi 4.073.294 punoljetnih državljana. Toliko ih je naime bilo upisano u popise biraèa za prošle parlamentarne izbore. Ako je toèan podatak da Hrvatska ima nešto manje od 4,5 milijuna stanovnika ispada da mlađih od 18 godina ima tek oko 426 tisuæa. Stara smo nacija. Ko stari Grkljani, zato su i izumrli.

Ovoj brojci biraèa treba pridodati i 405.092 državljana RH koji nemaju prebivalište u Hrvatskoj i naravno imaju pravo glasa. Sve skupa to je 4.478.386. biraèa. Koliko i stanovnika!

Približavaju se predsjednièki izbori i normalno je da tema popisa biraèa opet postaje aktualna.

Ali, ja se s njom ne bavim (samo) zbog predsjednièkih izbora nego (i) zbog EU referenduma koji se može oèekivati u drugoj polovici 2010.

Kada se ova tema otvori u javnosti ili u parlamentu svi odmah poènu sa Zakonom o popisu biraèa. A što vlast drugo zna nego problem rješavati s novim zakonima? I donjeli smo mi novi zakon i opet imamo iste probleme: previše biraèa!

Neki pak pogledavaju ministra policije Karamarku i pitaju ga kada æe policija izbrisati mrtve duše. Naravno da nikada policija neæe proèistiti popis biraèa jer nije u stanju rasèistiti ni registraciju prebivališta.

A da bi razumijeli kako je došlo do toga viška trebamo poæi (prvo) od zakona o državljanstvu. Stjecanjem državljanstva stjeæe se i biraèko pravo. Stekli su ga i pripadnici kriminalnih skupina u Rusiji, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori ali i nekim èlanicama EU-a koji se ne znam kako i ne znam od koga dobili naše državljanstvo. Negdje 2005. ili 2006. zatražio sam službeni podatak o broju državljana Hrvatske upisanih u knjige državljana. Odgovor je bio oko 8.300.000!!! Uz napomenu da su tu upisani „aktivni“ i „pasivni“ državljeni. Na upit što to znaèi, objašnjeno mi je da su „aktivni“ živi a „pasivni“ mrtvi državljeni !? A postoji li evidencija samo „aktivnih“ ? Ne!

Sada treba (drugo) doæi do zakona o prebivalištu (boravištu). I naravno da dolazimo do nekoliko problema ili toènije zlouporaba zakona.

Prvi problem: državljeni RH iz susjednih država lažno prijavljuju prebivalište u Hrvatskoj ali ne primarno zbog biraèkog prava nego zbog socijalnih prava kao što su djeèji doplati, porodna naknada, zdravstveno osiguranje na teret države, socijalne pomoæi, invalidnine...

Zaèuðuæe djeluje spoznaja da mi nije poznat ni jedan sluèaj da je HZZZO ili HZZMO barem u jednom jedinom sluèaju od policije tražio provjeru stvarnog mjesta prebivališta.

Drugi problem: državljani Hrvatske koji su prije 20, 30, 40 i više godina otišli na „privremeni“ rad u inozemstvo zadržali su mjesto prebivališta u Hrvatskoj. Najprije su tamo bili zbog sebe a onda ostali zbog djece. Roditelji i braća pomrli i oni sve rijeđe dolaze u domovinu. Ovdje gotovo da više nikoga svoga i nemaju. Koliko je njih u inozemstvo u tim godinama umrlo? Vlasti država u kojima su živjeli i umrli o tome ne obavještavaju Hrvatsku. Ako netko od bližnjih iz te države ne zatraži vjerodostojnu ispravu i njihovu smrt ne prijavi u nadležni matični ured u Hrvatskoj, oni ostaju upisani i u evidenciju stanovnika i u biračke popise. Komisije za provjeru biračkih popisa po općinama i gradovima, kada bi i radili svoj posao kako treba, mogu tek znati da je taj i taj još prije ohoho godina otišao nekamo u inozemstvo. Pa čak kada bi i sumnjali da taj birač nije više živ, ne mogu ga brisati iz popisa birača. Mogu tek predložiti da se putem diplomatsko-konzularne službe izvrši provjera. A za tu provjeru treba točna adresa u inozemstvo. I ono važno: ti birači su upisani u biračke popise U HRVATSKOJ a ne u onoj 11. izornoj jedinici (dijaspore).

Treći je problem neprijavlivanje promjene prebivališta unutar Hrvatske. Koliko poznanika imate za koje znate da nisu prijavili promjenu prebivališta, naročito nakon ženidbe, rastave braka....?

I tek sada (treće) dolazimo do zakonu o popisu birača. Kako nastaje popis birača? (1) Rođenjem, matični ured proslijeđuje podatak u takozvani registar stanovništva koji u trenutku punoljetnosti birača automatski upisuje i u popis birača. (2) Smrću, matični ured šalje podatak u registar stanovništva koji automatski briše birače iz popisa. Svaka pogreška u prijavljivanju rođenja ili smrti stvara pogrešku u popisu birača naročito ako nije prijavljena promjena prebivališta. (3) Preseljenjem, nadležna policijska uprava automatski šalje objavu i (ili) prijavu prebivališta koja mora rezultirati brisanjem/uspisom u birački popis. (4) Prijavom prebivališta nadležna policijska uprava prijavu proslijeđuje u registar stanovništva koji je osnov i za biračke popise. (5) Osobnim zahtjevom birača koji je ustanovio da nije upisan u birački popis, uz predložene domovnice, osobne iskaznice i dokazivanja i mjesta prebivališta.

Ovo je pet najčešćih (zakonitih) načina nastajanja popisa birača. Za potpuno ažurnost ovako sastavljenih popisa birača potrebna je A) sposobna; B) informatički opremljena i pismena; C) nekorumpirana državna uprava, posebice Županijski uredi državne uprave. Nadalje, potrebna je dobra suradnja i informatička povezanost ureda državne uprave, policijske uprave i matičnog ureda unutar svake županije. I naravno, poštivanje zakona od strane građana koji svako rođenje, smrt, preseljenje, doseljenje iz inozemstva ili odseljenje u inozemstvo u roku 8 dana prijavljuju nadležnim tijelima.

I na kraju o popisu birača – državljana Hrvatske koji nemaju prebivalište u Hrvatskoj.

I oni sele, iz grada u grad, iz države u državu. I oni se žene/udaju, rađaju djecu, i oni umiru, zar ne? I oni bi, kao državljani Hrvatske svako spomenuto promjenu morali prijaviti nadležnom diplomatsko-konzularnom predstavništvu Hrvatske. A ne čine to. I zato je u tom popisu više mrtvih no živih.

I gdje je izlaz, kako do točnog popisa birača?

Sve popise birača koje smo sastavili od 1990. pa nadalje, baciti, uništiti, proglasiti ih nevažećim. I uvesti osobno registraciju birača. Koju bi vodili uredi državne uprave ali dislocirano u općinskim i gradskim uredima. a za državljane bez prebivališta u Hrvatskoj, nadležna diplomatsko-konzularna predstavništva. Registracija bi trajala 6 mjeseci, uz predložene osobne iskaznice i potvrde o OIB-u.

U popis birača bili bi uvršteni samo oni koji se osobno registriraju bilo osobno u uredu, putem pisane prijavnice ili putem interneta. Tek nakon tako sastavljenog popisa mogli bi njegovo ažuriranje voditi razmjenom podataka nadležnih državnih tijela. A ponovna registracija nakon 10 ili 20 godina.

